

**A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG
KORMÁNYA ÉS AZ EGYIPTOMI ARAB KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A
KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK
MEGAKADÁLYOZÁSÁRA A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN KAIRÓBAN, 1991.
NOVEMBER 5-ÉN ALÁÍRT EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE**

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Köztársaság Kormánya és az Egyiptomi Arab Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén Kairóban, 1991. november 5-én aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához Magyarország és az Egyiptomi Arab Köztársaság által 2017. június 7-én által aláírt, az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezménnyel (a továbbiakban: MLI) módosított, egybeszerkesztett szövegét.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és az Egyiptomi Arab Köztársaság által a letéteményeshez 2020 szeptember 30-án benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezései tekintetében alkalmazandóak, szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezéseivel összefüggésben. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok általánosságban az OECD Modellegyezmény rendelkezései sorrendjének megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az MLI terminológiájának az Egyezmény terminológiájához történő igazítása érdekében kerültek módosításra, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”), megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek érthetőségét. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, és nem célja az MLI rendelkezéseinek tartalmi módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, amelyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg az Egyiptomi Arab Köztársaság részéről 2020. szeptember 30. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI jelen Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (forrásadók vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és az Egyiptomi Arab Köztársaság hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs, elfogadásról vagy jóváhagyásról szóló okmány letétbe helyezésének időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, az Egyiptomi Arab Köztársaság esetében pedig 2020. szeptember 30. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma: Magyarország esetében 2021. július 1. napja, az Egyiptomi Arab Köztársaság esetében pedig 2021. január 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI egyes rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Jelen dokumentum eltérő rendelkezése hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében alkalmazandók:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően történik;
- ii. minden egyéb adó tekintetében, 2022. január első napján vagy azt követően kezdődő adózási időszakra vonatkozóan levont adókra.

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS AZ EGYIPTOMI ARAB KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Egyiptomi Arab Köztársaság Kormánya

[HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által] [attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elkerülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztüli adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetetten részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből).

és hogy gazdasági kapcsolataikat továbbfejlesszék és megkönnyítsék

megállapodtak a következőkben:

I. FEJEZET

AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

1. Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem után az egyik Szerződő Állam politikai egységei vagy helyi hatóságai részére beszednek.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy a jövedelem részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) az Egyiptomi Arab Köztársaságban:

(i) az ingatlan vagyomból származó jövedelem utáni adó (ideértve a földadót, az épületadót és a Ghaffir-adót),

(ii) az ingó vagyomból származó jövedelem utáni adó,

(iii) a kereskedelmi és ipari nyereség utáni adó,

(iv) a bérek, fizetések, térítések és járadékok utáni adó,

(v) a szabad foglalkozásból és minden más nem kereskedelmi foglalkozásból származó nyereség utáni adó,

(vi) az általános jövedelemadó,

(vii) a társasági nyereségadó;

b) a Magyar Köztársaságban:

(i) a személyi jövedelemadó,

(ii) a nyereségadók.

4. Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

II. FEJEZET

MEGHATÁROZÁSOK

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) az „Egyiptom” kifejezés az Egyiptomi Arab Köztársaságot jelenti, és földrajzi értelemben az „Egyiptom” kifejezés magában foglalja:

(i) annak parti tengerét, és

(ii) a parti tengeren túli tenger alatti területek medrét és altalaját, amelyek felett Egyiptom a nemzetközi joggal összhangban az ilyen terület természeti kincseinek feltárása vagy kiaknázása tekintetében szuverén jogokat gyakorol, de csak olyan mértékben, amilyenben az a személy, vagyoni érték vagy tevékenység, amelyre az Egyezmény alkalmazást nyer, kapcsolatban van ezzel a feltárással vagy kiaknázással:

b) a „Magyar Köztársaság” kifejezés földrajzi értelemben jelenti a Magyar Köztársaság területét;

c) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” Egyiptomot vagy a Magyar Köztársaságot jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, társaságot és minden más személyi egyesülést;

e) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek;

f) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

g) az „adó” kifejezés magyar vagy egyiptomi adót jelent, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett tengeri hajó vagy légi jármű bonyolít le, amelynél a tényleges üzletvezetés helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a tengeri hajót vagy a légi járművet csak a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik;

i) az „illetékes hatóság” kifejezés:

(i) Egyiptomban a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,

(ii) a Magyar Köztársaságban a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét jelenti;

j) az „állampolgár” kifejezés jelenti:

(i) mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek,

(ii) mindazokat a jogi személyeket, személyi társaságokat és társulásokat, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam jogszabályaiból származik.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

1. Az Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezése olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzete a következők szerint határozandó meg:

a) ez a személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik. Ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben léteérdekeinek központja van;

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy léteérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha az Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek az állampolgára;

d) ha a személy mindkét Államnak, vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben más, mint egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés üzleti tevékenységgel - ideértve többek között a kereskedelmi és ipari tevékenységet - kapcsolatos állandó üzleti helyet jelent, amellyel a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

- a) az üzletvezetés helyét;
- b) a fiókot;
- c) az eladásokhoz állandó bázisul szolgáló helyiségeket;
- d) az irodát;
- e) a gyártelepet;
- f) a műhelyt;
- g) a bányát, az olaj- és földgázkutát, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet;
- h) a farmot vagy az ültetvényt.

3. A „telephely” kifejezés ugyancsak tartalmazza:

a) az építési kivitelezést, a szerelést vagy az ezekkel kapcsolatos felügyeleti tevékenységet, amennyiben az ilyen építés, szerelés vagy tevékenység időtartama hat hónapot meghalad;

b) az olyan szolgáltatások nyújtását - ideértve a tanácsadói szolgáltatásokat -, amelyek egy vállalkozás által az általa ilyen célra alkalmazott tisztviselők vagy más személyzet útján kifejtett, az a) pontban említett tevékenységgel kapcsolatosak, de csak akkor, ha az ilyen jellegű tevékenységet (ugyanazon vagy valamely kapcsolt szerelésre vonatkozólag) bármely 12 hónapos időszakon belül összesen hat hónapot meghaladó időszakban vagy időszakokban fejtik ki.

4. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők „telephelynek”:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására vagy kiállítására, vagy javaknak és áruknak nyereséget nem hozó esetenkénti kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás vagy kiállítás, vagy javaknak és áruknak nyereséget nem hozó esetenkénti kiszolgáltatása céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) az állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az üzleti hely ebből a kombinációból származó tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés nyer alkalmazást - az egyik Szerződő Államban tevékenységet folytat a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő az először említett Szerződő Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, ha ennek a személynek:

a) ebben az Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenek ki, e bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé; vagy

b) nincs ilyen meghatalmazása, de az először említett Államban szokásos módon rendelkezik javak vagy áruk olyan készletei felett, amelyből a vállalkozás nevében rendszeresen kiszolgáltat javakat vagy árukat.

6. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam biztosítási vállalkozása - kivéve a viszontbiztosítás vonatkozásában - telephellyel bírónak tekintendő a másik Szerződő Államban, amennyiben ennek a másik Államnak a területén díjat szed be, vagy ott felmerülő kockázatok ellen biztosít valamely személy útján, kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés nyer alkalmazást.

7. Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak a másik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben a másik Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el. Mindazonáltal, az ilyen képviselő, ha tevékenységét teljesen vagy csaknem teljesen ennek a vállalkozásnak az érdekében fejt ki, nem tekintendő független képviselőnek ennek a bekezdésnek az értelmében.

8. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural, vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír, vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

III. FEJEZET

A JÖVEDELEM ADÓZTATÁSA

6. Cikk

Ingtalan vagyontól származó jövedelem

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól (beleértve a mező- és erdőgazdasági üzemek jövedelmét) élvez, ebben a másik Államban adózható.

2. Az „ingatlan vagyontól” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak a jogszabályai meghatároznak, amelyben a szóban forgó vagyontól van. A kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyontól tartozásokat, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyontól hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; a tengeri hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyontól.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyontól közvetlen hasznélvezetéstől, bérbe adásából vagy hasznélvezetéstől minden más formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdések rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyontól származó jövedelemre és a szabad foglalkozások gyakorlására szolgáló ingatlan vagyontól származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adózható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adózható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtené ki, és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lenne.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol. Mindazonáltal nincs megengedve az ilyen levonás az olyan összegek tekintetében, ha vannak ilyenek, amelyeket a telephely fizetett (másként, mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának licencdíjként, térítésként vagy más hasonló fizetésként szabadalmak vagy más jogok hasznélvezetéseért, vagy különleges szolgáltatásokért vagy üzletvezetésért járó jutalékként, vagy, a bankvállalkozás esetét kivéve, a telephelynek kölcsönzött pénzért járó kamatként. Hasonlóképpen nem veendő figyelembe a telephely nyereségének megállapításánál a telephely által a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának licencdíjként, térítésként vagy más hasonló fizetésként szabadalmak vagy más jogok hasznélvezetéseért, vagy különleges szolgáltatásokért vagy üzletvezetésért járó jutalékként vagy, a bankvállalkozás esetét kivéve, a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának kölcsönzött pénzért járó kamatként (másként, mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) felszámított összegek.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás egész nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, a 2. bekezdésben foglaltak nem zárják ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

5. A telephelynek nem tudható be nyereség javának vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztán vásárlása miatt.

6. Az előző bekezdések céljaira a telephelynek betudható nyereségeket évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtétteleket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, azoknak a Cikkeknél a rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Hajózás és légi forgalom

1. Az a nyereség, amely tengeri hajóknak vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adózatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy tengeri hajó fedélzetén van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a tengeri hajó hazai kikötője fekszik, vagy, hazai kikötő hiányában, abban a Szerződő Államban, amelyben a tengeri hajó üzemben tartója illetőséggel bír.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében részesednek

és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azokról, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható, és megfelelően megadóztatható.

2. Amennyiben az egyik Szerződő Állam valamely vállalkozásának nyereségéhez hozzászámítja és megfelelően megadóztatja azt a nyereséget, amely után a másik Szerződő Állam egyik vállalkozását ebben a másik Államban megadóztatták, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az először említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg egymással, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodtak volna, úgy ennek az Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. E kiigazítás megállapításánál figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságainak, ha szükséges, tanácskoznuk kell egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adózatható.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladja meg:

a) Egyiptomban:

(i) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát,

(ii) tekintet nélkül a jelen bekezdés a) (i) pontjának rendelkezéseire, az olyan osztalék, amelyet egy Egyiptomban illetőséggel bíró társaság fizet valamely, a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró természetes személynek. Egyiptomban a nettó teljes jövedelemre kivetett általános jövedelemadónak vethető alá. Mindazonáltal az így kivetett

általános jövedelemadó semmiképpen sem haladhatja meg az ezen természetes személynek fizetendő nettó osztalék átlagosan 20 százalékát;

b) a Magyar Köztársaságban:

(i) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát, ha osztalék haszonhúzója olyan társaság (a személyi társaság kivételével), amelynek az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25 százaléka a közvetlen tulajdonában van,

(ii) az osztalék bruttó összegének 20 százalékát minden egyéb esetben.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Az e Cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy más nyereségrészesedést biztosító jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, mely annak az Államnak a joga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltiség, mely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

5. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltiség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a kamat haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 15 százalékát.

3. *a)* Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban keletkező kamat, amelyet ennek az Államnak a Kormánya, Központi Bankja vagy helyi hatóságai, vagy az ezek teljes tulajdonában levő bármely más pénzügyi intézmény fizet a másik Állam Kormányának, Központi Bankjának vagy helyi hatóságainak vagy az ezek teljes tulajdonában levő bármely más pénzügyi intézménynek, mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyben keletkezik.

b) Az egyik Szerződő Államban keletkező kamat, amelyet ennek az Államnak a Kormánya, Központi Bankja, helyi hatóságai részére vagy az ezek teljes tulajdonában levő bármely más pénzügyi intézménynek fizetnek, vagy az ezek által garantált kölcsönök után fizetnek és amely nem esik az *a)* pont alá, mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyben keletkezik, feltéve, hogy azt a kölcsönt, amely után a kamatot fizetik, a Szerződő Állam vagy illetékes hatósága előzetesen garantálta vagy biztosította.

4. Az e Cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzáloggal, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségeiben való részesedésre, akár nem, különösen pedig állami kölcsönökből és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve az ilyen kölcsönökhöz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumot és jutalmat.

5. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetekben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően alkalmazást.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető maga ez az Állam, ennek politikai egysége vagy helyi hatósága, vagy egy ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a

kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen kamat abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó bázis van.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint, az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

1. A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal az ilyen licencdíj megadóztatható abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, és annak az Államnak a jogszabályai szerint, de ha a kedvezményezett a licencdíj hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a licencdíj bruttó összegének 15 százalékát.

3. Az e Cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, beleértve a mozgóképfilmeket vagy rádió- vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy hangszalagokat, szerzői jogának használatáért vagy használati jogáért, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a licencdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ezekben az esetekben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

5. A licencdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a licencdíjat fizető maga ez az Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága, vagy az ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a licencdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a licencdíjfizetési kötelezettség felmerült, és ezt a licencdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, így az ilyen licencdíj abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a licencdíjat fizető személy és a licencdíj hasznhúzója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a licencdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a licencdíjat fizető és a licencdíj hasznhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint, az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban levő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzleti vagyona vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy egész

vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből származik, ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajók vagy légi járművek, vagy az ilyen tengeri hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyron elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Olyan társaság részvényeinek elidegenítéséből származó nyereség, amelynek vagyona közvetlenül vagy közvetve főleg az egyik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból áll, ebben az Államban adóztatható.

5. Az előző bekezdésekben nem említett vagyron elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a jövedelem keletkezik.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve az alábbi eseteket, amikor az ilyen jövedelem a másik Szerződő Államban is megadóztatható:

a) ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik; ebben az esetben a jövedelem csak annyiban adóztatható ebben a másik Szerződő Államban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be;

b) ha a személy tartózkodása a másik Szerződő Államban a vonatkozó pénzügyi évben összesen 120 napot kitevő vagy azt meghaladó időszakot vagy időszakokat tesz ki; ebben az esetben a jövedelem csak annyiban adóztatható ebben a másik Államban, amennyiben az az ebben a másik Államban kifejtett tevékenységből származik.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18. és 19. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az azért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha:

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó pénzügyi évben nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban; és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban; és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja és magas beosztású ügyvezető tisztségviselők térítése

1. Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló fizetések, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának tagja, ebben a másik Államban adóztatható.

2. A fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság magas beosztású ügyvezető tisztségviselője, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Előadóművészek és sportolók jövedelme

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész, vagy zeneművész, vagy sportoló élvez ilyen minőségében a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznak vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejtette.

3. Tekintet nélkül az e Cikk 1. és 2. bekezdésében foglalt rendelkezésekre, az e Cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezt a tevékenységet jelentős mértékben a másik Állam Kormányának vagy helyi hatóságainak alapjaiból támogatják, vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján fejtik ki, amennyiben ez az egyezmény vagy megállapodás erre vonatkozóan külön rendelkezéseket tartalmaz.

18. Cikk

Nyugdíj és járadék

1. A nyugdíj és járadék, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. A „járadék” kifejezés olyan meghatározott összeget jelent, amely rendszeresen, meghatározott időközönként, egy életen keresztül vagy egy bizonyos vagy egy megállapítható időtartam alatt fizetendő, olyan kötelezettség alapján, amely megfelelő és teljes pénz, vagy pénzértékű szolgáltatás ellenszolgáltatásaként jár.

19. Cikk

Közzolgálattal kapcsolatos térítés és nyugdíj

1. A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy az általa létesített alpból egy természetes személynek az ezen Államnak vagy egységének vagy hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben a másik Államban teljesítették és a természetes személy ebben az Államban illetőséggel bír, aki:

a) ennek az Államnak az állampolgára; vagy

b) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban illetőséggel bíró személlyé.

3. a) A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak valamely politikai egysége vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy az általa létesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy abban az Államban illetőséggel bír, és egyidejűleg annak az Államnak az állampolgára.

4. A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam vagy annak valamely politikai egysége vagy helyi hatósága által végzett üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre és nyugdíjra.

20. Cikk

Tanulók és tanárok által kapott térítések

Az az összeg, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró olyan személy kap, aki ideiglenesen tartózkodik a másik Szerződő Államban kizárólag

a) mint az utóbbi Szerződő Államban levő egyetem, főiskola vagy iskola hallgatója, vagy

b) mint kereskedelmi vagy műszaki gyakornok az utóbbi Szerződő Államban,

valamely vallási, jótékonyági, tudományos vagy oktatási szervezettől származó adomány, ellátmány vagy jutalom kedvezményezettjeként, elsődlegesen tanulmány vagy kutatás céljából, nem adóztatható a másik Szerződő Államban.

Ugyanez alkalmazandó az ebben a másik Államban teljesített szolgálatért járó térítés összegére, feltéve, hogy az ilyen szolgálat tanulmányaival vagy szakmai képzésével kapcsolatos, vagy ez az összeg az ellátásához szükséges.

21. Cikk

Egyetemi tanárok, tanárok és kutatók által kapott térítések

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró az a személy, aki a másik Szerződő Államban levő egyetem, főiskola vagy más felsőfokú oktatási intézmény meghívására ebbe a másik Államba látogat kizárólag azzal a céllal, hogy az ilyen intézménynél tanítson vagy tudományos kutatást folytasson két évet meg nem haladó, fizetéssel járó időszakra, nem adóztatható ebben a másik Államban az ilyen tanításért vagy kutatásért kapott térítés után.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a nem közérdekből vállalt, hanem elsődlegesen egy vagy több meghatározott személy javát szolgáló kutatómunkáért kapott térítésre.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy a vagyoni érték, amelyből a jövedelem származik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

3. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseinek fenntartásával, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt és a másik Szerződő Államban keletkező jövedelme ebben a másik Államban is adóztatható.

IV. FEJEZET

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülésének módjai

A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Egyiptomban:

(i) Amennyiben valamely Egyiptomban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezései szerint a Magyar Köztársaságban adóztható. Egyiptom levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Magyar Köztársaságban fizetett jövedelemadónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított jövedelemadónak azt a részét, amely, az esettől függően, a Magyar Köztársaságban adóztható jövedelemre esik.

(ii) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely Egyiptomban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem adómentes Egyiptomban, Egyiptom mindazonáltal a személynek a többi jövedelmére történő adómegállapításnál figyelembe veheti a kivett jövedelmet.

b) A Magyar Köztársaságban:

(i) Amennyiben a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Egyiptomban adóztható, a Magyar Köztársaság az (ii) és (iii) alpontok rendelkezéseinek fenntartásával ezt a jövedelmet kiveszi az adóztatás alól.

(ii) Amennyiben a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezései szerint Egyiptomban adóztható, a Magyar Köztársaság levonja azt az összeget, amely megfelel az Egyiptomban fizetett adónak.

Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely az Egyiptomból élvezett erre a jövedelemre esik.

(iii) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem a Magyar Köztársaságban adómentes, a Magyar Köztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére történő adómegállapításnál figyelembe veheti a kivett jövedelmet.

c) A jövedelemadóból az egyik Szerződő Államban történő levonás céljaira a másik Szerződő Államban fizetett adó úgy tekintendő, mint amely magában foglalja azt az adót, amely egyébként a másik Szerződő Államban fizetendő, de amelyet ez a Szerződő Állam csökkentett vagy elengedett gazdasági fejlődésének elősegítése érdekében adókedvezményeket tartalmazó jogszabályai alapján.

V. FEJEZET

KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és az azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait.

3. E Cikk rendelkezései nem értelmezendők úgy, mintha

a) az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt;

b) azok érintenék az 1981. évi 157. törvény 4. Cikke 9. bekezdésének és 120. Cikke 4. bekezdésének Egyiptomban való alkalmazását, feltéve, hogy amennyiben az e Cikkeken biztosított mentesség az egyik Szerződő Államon kívüli bármely Állam vagy terület állampolgárai számára elérhető, az ilyen mentességet a Magyar Köztársaság állampolgárai számára is elérhetővé kell tenni.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek ennek az először említett Államnak más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. Ebben a Cikkben az „adóztatás” kifejezés az Egyezmény tárgyát képező adókat jelenti.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy ha ügye a 24. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezetett.

2. Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

4. Az egyik Szerződő Állam, a belső jogszabályaiban előírányzott határidő lejártá után, és mindenképpen öt évvel annak az adózási időszaknak a végétől számítva, amelyben a vonatkozó jövedelem keletkezett, nem növelheti egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az adóalapját sem azáltal, hogy abba olyan jövedelmet is beleért, amelyet a másik Szerződő Államban már megadóztattak. Ez a bekezdés nem alkalmazandó csalás, szándékos mulasztás vagy gondatlanság esetében.

5. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

26. Cikk

Tájékoztatáscsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezései vagy a Szerződő Államoknak az Egyezményben érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előírányzott adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel, különösképpen a csalás megakadályozása vagy az ilyen adók kijátszása területén. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban kell tartania, ugyanúgy, mint az ennek az Államnak belső jogszabályai alapján kapott tájékoztatásokat. Mindazonáltal, ha a tájékoztatást a közlő Államban eredetileg titoknak tekintik, azt csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény tárgyát képező adók kivetésével vagy beszédésével, ezen adók érvényesítésével vagy az azokra vonatkozó perléssel, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ilyen célokra használhatják fel a tájékoztatásokat, de bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatásokat hozzáférhetővé tehetik.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól és államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan tájékoztatás adására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be;

c) olyan tájékoztatás nyújtására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomaták és konzuli tisztviselők

Az Egyezmény nem érinti a diplomaták vagy konzuli tisztviselők adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján őket megilletik.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

**AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK
MEGAKADÁLYOZÁSA**
(fő célt tesz rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelemelemek esetében, amelyekről – az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével – megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

28. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Államok értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kelte után 60 nappal lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:

a) a forrásnál levont adók tekintetében azt az évet követő naptári év január első napján vagy az után és a következő években keletkezett jövedelemre, amelyben az e Cikk 1. bekezdésében említett értesítések közül a későbbit megküldték;

b) az egyéb adók tekintetében az e Cikk 1. bekezdésében említett értesítések közül a későbbi értesítés megküldése évének január első napja után végződő adózási időszakokra.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig az egyik Szerződő Fél azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Fél felmondhatja diplomáciai úton úgy, hogy a felmondásról értesítést ad legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt, amely az Egyezmény hatálybalépésének keltétől számított ötéves időszak után következik. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés átadásának évét követő naptári évben és a következő években keletkezett jövedelemre;

b) az egyéb adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés átadásának évét követő év január első napján vagy az után kezdődő adózási időszakokra.

ENNEK HITELÉÜL a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

KÉSZÜLT Kairóban, 1991. november 5. napján, két eredeti példányban, magyar, arab és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. A magyar és az arab szöveg eltérő értelmezése esetén az angol szöveg irányadó.

Jegyzőkönyv

A kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén a Magyar Köztársaság Kormánya és az Egyiptomi Arab Köztársaság Kormánya közötti Egyezmény mai napon történt aláírásával egyidejűleg alulírottak megállapodtak a következő rendelkezésekben, amelyek az Egyezmény szerves részét képezik:

a) 24. Cikk 3. bekezdés *b)* pontja vonatkozásában a hivatkozott egyiptomi törvény a következőképpen hangzik:

„1981. évi 157. törvény 4. Cikk 9. bekezdés:

Mentesítendők az adó alól a következők:

(9) Az olyan külföldi ingó értékekből származó nyereség, kamat és egyéb, amelyeket az egyiptomi biztosító és viszontbiztosító társaságoknak külföldön letétbe kell helyezniük és továbbra is letétbe helyeznek külföldi jogszabályok vagy viszontbiztosítási egyezmények értelmében azzal a céllal, hogy a biztosítási vagy viszontbiztosítási ügyleteikkel kapcsolatos eszközkihelyezésekkel vagy bármely más fizetési kötelezettségükkel arányos biztosítékot képezzenek.

Ez a mentesség nem alkalmazandó abban az esetben, ha bebizonyosodik, hogy a külföldi ingó értékek külföldön letétbe vannak helyezve, és a mentesség akkor sem alkalmazandó, ha a letétbehelyezési kötelezettséget megszüntetik.

A fenti rendelkezések olyan országokban működő biztosító társaságokra alkalmazandók, amelyekben azok jogszabályai nem írják elő, hogy az ilyen társaságok biztosítékul pénzeszközöket, számlatartalékot vagy egyéb tartalékot helyezzenek letétbe és tartsanak letétben ezekre a célokra, feltéve, hogy a biztosítékul letétbe helyezett pénzeszközöket vagy a váratlan események vagy kockázatok fedezésére szolgáló számlatartalékot vagy egyéb tartalékot a pénzügyminiszternek a gazdasági miniszterrel való megegyezés után hozott határozata előírja.

120. Cikk 4. bekezdés:

Mentesítendők az adó alól a következők:

Az olyan egyiptomi részvénytársaságok által minden pénzügyi évben felosztott nyereség, amely társaságok célja az, hogy tőkéjüket különböző részvényekbe és kötvényekbe fektessék, olyan mértékben, amilyenben jövedelmet élveznek ezekből az értékpapírokból az említett, ugyanazon pénzügyi évben, az alábbi két feltétel teljesítése esetén.

a) Az ilyen jövedelmek után a tételes adót meg kell fizetni vagy azok adómentesek.

b) A társasági tőkének - beleértve a tartalékokat és a felhalmozott számlaösszegeket és a megkötött kölcsönüzleteket - legalább 90 százalékát kell értékpapírokba fektetni.”

E rendelkezések módosítása esetén az illetékes hatóságok tanácskoznak egymással és megállapodnak az alkalmazásra vonatkozólag.

ENNEK HITELELÉÜL a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak a Jegyzőkönyvet aláírták.

KÉSZÜLT Kairóban, 1991. november 5. napján, két eredeti példányban magyar, arab és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. A magyar és az arab szöveg eltérő értelmezése esetén az angol szöveg irányadó.